

1916-11-27

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

[med blyant i Hannovers hånd:] Skovgaard

Rosenvænget 27-11-16

Kjære Direktør Hannover!

De skal have, skal have en rigtig
varm tak for Deres hjættelige brev
til mig, og jeg vilde ogsaa gærne sige
noget, med det samme, men jeg kan
vist ikke, måske fordi der har været
så meget, og jeg nu er mæt. Naturligvis
er det dejligt at føle hele sit folks
hjærte slå sig imøde, det er jo
bare alt for galt eller rettere, jeg kan
ikke tage kønt nok imod det, fordi
jeg tillige stritter imod, lad mig
være! det er ikke mig æren tilkommer
for det som I glædes ved og beundrer.
Ja gav jeg mig til at spekulere, vilde
tankerne snart løbe i et filter.
Nu kan jeg altså hvile på laurbærrene,
men er dog meget mere til sinds at tage

[2]

fat i mit dejlige store nye arbejdsrum,
og det er jo også det De ønsker til slut.
Ja jeg vilde gærne leve en stund endnu,
og gærne kunde[sic] glæde Dem med det De
giver så smukt navn, for jeg synes jeg
er mere fyldt end nogen sinde med
noget der vil ud. Men enten løbebanen
spændes lang eller kort, den slutter
nok, hvor den skal, hvor det er
bedst, og fra et æstetisk[sic] synspunkt
er det jo heller ikke så rart at se
alderen gøre sig gældende i det man
laver. Forresten synes jeg, at tidens
kunst virker forfriskende på mig,
man stivner ikke så hurtigt. Men
nu er det Dem der skal have tak for
venskab, og hjælp og alt hvad De yder,
alt hvad jeg må være Dem taknemmelig

for. Og tilgiv så disse usammenhængende
udbrud, Deres hengivne
Joakim Skovgaard

Rosenwangs 27-11-66

Shoymel

Kjære Direktör Hannover!

De skal have, skal have en rigtig
varm take for deres hjertelige brev
til mig, og jį volder ogsaa gerne sige
noget, med det samme, men jį kan
vel ikke, måske fordi de har været
saa meget, og jį nu er mat. Naturligvis
er det dejligt at føle hele sit folkes
hjerte slaa sig indre, det er jį
bare alt for galt eller rettere, jį kan
ikke tage kant nok imod det, fordi
jį tillige støttes imod, lad mig
være! det er ikke mig der tilkommer
for det som I glædes ved og beundrer.
Ja gav jį mig tilfald spekulere, volder
tankerne snart løb i et fald.

Nu kan jį altid høre på lærerne
men er dog meget mere tilfald at tage

fat i mit dejlige store nye arbejdsværelse,
og det er jo ogsaa det de ønsker til slut.

Ja I vilde gerne leve en stund endnu,
og gerne kunde glæde Dem ^{med} det de
giver så smukt navn, for I synes I
er man fyldt end nogen sinde med
noget der vil ud. Men enten Løbebanen
spændes lang eller kort, den slutter
nok hvor den skal, hvor det er
best, og fra et æstetisk synspunkt
er det jo heller ikke så rart at se
alderm pøst og gældende i det man
læser. Forresten synes jeg, at tidens
keensat virker forfriskende på mig,
man bliver ikke så hurtigt. Men
nu er det Dem der skal have tak for
venskab, og hjælp og alt hvad De gør,
alt hvad I gør for Dem taknemmelig
for. Og tilgiv så disse usammenhængende
udbrud; Deres kære
Joakim Kroggaard